

[Aage Fogh.]

det findes, og i hvilket fag det findes. Hvis jeg har forstået ministeren rigtigt, er det en udtalelse, jeg gerne vil fremhæve, for jeg synes, den har mægtig interesse. Hvis det er rigtigt, at det er sådan i Sverige, at arbejderne må flytte derhen, hvor arbejdet findes, og at de må tage det i de fag, hvor det findes, må jeg sige: tænk, hvis vi havde det sådan herhjemme, at de gamle, dygtige murerarbejdsmænd, der går rundt omkring på byggepladserne, kunne få lov til at stable de byggeklodser op, man nu bruger. Jeg bor på et sted i Roskilde, hvor der bygges umådelig meget, og jeg har det indtryk, at jeg godt kunne påtage mig at lægge de store klodser op, der benyttes i det moderne utraditionelle byggeri, men jeg har også det indtryk, at det er de faglærte murersvende, der får lov dertil, murerarbejdsmændene rører ikke ved dem. Tænk, om man kunne gennemføre den ordning herhjemme, at dette arbejde kunne overlades til en fingernem arbejdsmand og det arbejde, han har haft hidtil, blev udført af andre, som måske kunne hentes fra arbejdslededsøerne; det ville være en lykkelig udvikling. Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede minister, at hvis det er rigtigt, at man har det sådan i Sverige, skulle man så ikke prøve på at få noget tilsvarende herhjemme. Jeg understreger meget stærkt, at det, det drejer sig om for mig, er ikke, om den, der er ledig uden egen skyld, får 2 eller 3 kr. mere om dagen i understøttelse, men at man får så mange som muligt ind i nyttigt, effektivt arbejde. Der er ikke noget, vi trænger mere til her i landet end at få fremmet byggeriet, og hvis vi med praktiske ændringer kunne få sat gang i byggeriet og skaffet flere boliger og skaffet arbejde til mange flere arbejdsmand, var meget vundet.

Den højtærede minister sagde endvidere, at han i og for sig ikke var uenig med mig i de betragtninger, jeg har gjort gældende i visse retninger. Det er jeg glad for. Men ministeren føjede til, at tiden er ikke inde til at ændre, for de, der bærer byrderne, skal også erkende det. Ja men hvem er det, der bærer byrderne i vore arbejdslededs-kasser i dag? Det er arbejdslededsene, det er der ikke spor tvivl om. Det er min er-

farings gennem mange års arbejde med arbejdslededs-kasserne og også fra arbejdet i arbejdsnævnet, at det er de danske arbejdslededs, der bærer hovedbyrden inden for vor arbejdslededsforsikring, og det er et spørgsmål, om det er rigtigt, at de skal blive ved med det. Det er et spørgsmål, om det er rigtigt, at arbejdslededsene skal betale 5 kr. 50 øre om ugen, når smedene betaler nogle og tres øre om ugen, eller om der ikke skal en helt anden form til.

Det er også et spørgsmål, om ikke man skal have arbejdslededsene til at betale mere, hvis det er sådan, at arbejdslededsene har interesse i, at der er en vis reserve. Alle de problemer synes jeg vi burde tage op til undersøgelse.

Så vil jeg gerne sige for mit vedkommende, at når der nu bruges — og det gør der vitterligt — imellem 32 og 33 mill. kr. til administration, så var det dog vistnok ikke usandsynligt, at en del af de penge kunne anvendes bedre, hvis vi omorganiserede administrationen af vore arbejdslededs-kasser. Arbejdslededs-kasserne er dog ikke tænkt at skulle være arbejdspladser; de er dog tænkt som en nødhjælp i tilfælde af ledighed. Det er ikke som beskæftigelsesforanstaltning, vi har dem.

Altså højtærede minister, jeg henstiller igen, at vi tager et alvorligt overvejelser, om ikke det gode tilsagn, ministeren har givet om at undersøge arbejdslededsanvisningen, skulle udvides til også at omfatte arbejdslededs-kasserne. Det er ikke dikteret af uvilje imod de ledige, tværtimod, men jeg tror, tiden er inde til det nu.

Chr. Madsen: Jeg er enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh i hans betragtninger med hensyn til, at det er arbejdslededsene, der bærer de store byrder ved arbejdslededs-heden og også bærer de store byrder ved den nuværende arbejdslededs-hed. Det er vel også årsagen til, at en del arbejdslededs mænd meget gerne vil skilles ud fra deres store forbund, fordi de har fundet ud af, at det koster dem 5 kr. 55 øre i arbejdslededs-kontingent hver uge, når de er medlem dér. Hvis de derimod kan få en lille, separat kasse for sig selv, vil de slippe for de 5 kr. 55 øre om ugen. Det er ikke noget principielt, det er hverken frihedsbegrebet eller